सम्बन्धिन विशिष्टबृद्धिनियानके श्वस्त्रस्य २ भेरे च ।
व श्रीषिका नः विशेषं प्रदार्थभेदस्यिकत्य क्षतो यन्त्यः ठज् ।
त स्वादप्रयोते श्याद्यभेदे । तद्यीते ख्या । श्वायादः
याद्याभिन्नो तिः । त्योदम् ख्या । श्वायादशस्यत्यिनि तिः । श्विश्रान्नद्दारः गाःसः ।
व श्रीष्य नः विशेषस्य भाषः ध्राज् । श्विश्रिक्तो श्मेदे च वैव श्रिस् प्रदेशी विश्वति च्यमुङ्क्तो विश्व-किण् खार्थं ध्राज् ।
वर्षभेदे ब्रह्मय क्ष्यादानस्यः ग्रीचः । वेदाध्यः
यनसम्बन्धः स वैश्वा द्वितः प्रद्वाः प्रद्वाः । वेदाध्यः

वै ख़हित्त स्तो ६त । अधिवाणिचादौ "वैद्यस्तु क्रतंबंकारः कला दारवरियहम् । वासौवां नित्ययुक्तः स्थात् पण्नाञ्चीव रचयो। प्रआपिति ई वैक्याय सदा परिदरे पश्चन्। त्राञ्चाषाय च राज्ञे च चर्वाः परिद्दे प्रजाः । न च वैद्यस्य कानः स्थाद्य रचे यं पश्निति। वैश्री चेच्कति नान्येन रचितव्याः कथ-दुन । मधिसक्तप्रवानानां बोहानां तान्तवस्य च । म-न्यानाञ्च रसानाच विद्याद्चेबबाबबस् । वीजाना-स्प्रितिय सात् चेत्रदीव्युष्य व । मानयोगञ्च जा-भीवात् त्रवाबीगांच सर्वशः । सारासारच भागकानां देशानाञ्च गुणागुणान् । चाभाचाभञ्च पग्छानां पश्नां परिवर्ष नम् । स्टानाञ्च स्ति विद्याद् भाषाच विवि-धान्द्रवाम्। दूव्याचां स्थानयोगांच क्रयविक्रयमेत च । धर्मेण च द्वाद्वावाति हे यत्र समम्। द्याद धवंभतानामद्यमेव प्रयत्नतः" मतः। "वैश्रास्य च प्रव च्चामि थे धभी वेटसमातः। दानमध्ययनं शीचं यत्तव धनस्वयः । पाचयेत्र पण्न वैश्वाः पित्ववर्ष-मर्जयन् । विकर्म तङ्कारेदन्यत् कर्म यत् स समाचरेत् । रचया स हि तेषां वे महत् तुख्मवाप्र्यात्। प्रजा-पितर्क् वैश्वाय स्टा परिदरे प्रजाः । ब्राह्मचेभ्यस् राचे च सवीः परिद्दे प्रजाः। तस्य इसि प्रवच्यामि यत्र तस्योपजीवनम्। श्रवाभिका पिवेश्वेतुं शतात्र सिधुनं भवेतु । सञ्चात्र सप्तमं भागं तथा प्रदक्तिसन-जुरे। यद्यानां सर्विज्ञानि एवा सांवर्सरी ऋतिः" णाद्याका०३६वा॰ |

वे अवण प्र विश्ववद्योऽपत्यम् धण् विश्ववद्यादेशः । कृतेरे ध्रमः । विश्ववद्यावासादयोऽप्यत्र । वे अवद्यालय प्रकृति । १वटदच्चे हेमच रक्तवेरप्रवास । वे खदिव पु॰ विश्वेश्यो देशो विशः चाण् । वेश्वदेशो हे शेन दीयमाने वजी।

वै खानर पु • विश्वेषां नराषामयम् कृष्टिस्थलात् कण् पूर्व-दीर्घः। ।वड्डी श्विमकटचे । श्वेतने च विद्यानर्खायः त्यमण् । व्यन्तिनोकाधिषे शब्द्री काणीखः। धःतत्कचा द्या। वर्षे देशिभानिनि प्रवांतायां मिनि परमेश्वरे तदुपासनप्रकारः कान्दी॰ ६प॰टिशितो यथा 'प्य वैर॰ बिरात्मा वैद्यानरः" इत्यापक्रमे "तान् छोवाचेत वे खन् यूयं प्रचािनवेसभातानं वेशानरं विदांशी उत्तमस्य यस्ते त-सेवं प्रादेशसालमधिविधानमात्वानं वैश्वानरस्याको म सर्वेष जोतेश सर्वेष भूतेश सर्वे व तास्त्रसम्मा "'तान् यथा ऋवैशानरदर्भनवतो इ स्वाच। एते यूर्ध वे खिल्लाख-नधंकी यूर्व प्रविधाष्ट्रिक् सलिममेकं बैदानरं विदां की उन्न स्थ परिष्ठिना सनुवा एतद चिट्येन दव जालन्याः । यस्त तमेवं यथोक्तावयवैद्ध मूद्वौद्धि-विधिष्टमेवं मादेशमालं पादेशेद्यं मूबौदिभिः पृथिवी-पादान रिश्वातां मीवते जावत इति पादेशमात्रम्। सुखादिषु वा करचेष्यकर् लेन भीयत इति प्रादेशमातः। द्व बोकादिष्ट चिव्य न प्रदेशपरिमाणी वा प्रादेशमातः। प्रकर्षे प्रास्ते पादिश्यान इति प्रादेशा दालोकादव एव तत्परिमाणः प्रादेशमातः । शाखान्तरे तु 'भवा-दि विवक्तप्रतिष्ठः इति प्रादेशमानं कल्पवन्ति । इह त न तथाभिप्रतः। "तस इ वा एतस्थातानः" इत्याद्यप-संहारात्। प्रत्यगासातयाऽभिविभीयतेऽहमिति जायत इल्लिभिविम।नस्तमेतमालानं वैश्वानरं विश्वासरास्यित पुग्यपापात्रक्षां गविम । सर्वातां म रेवरी वेवानरी" विश्वो नर एव वा स्वांतालात्। विश्ववी नरैः प्रत्व-गास्ततया प्रविभज्य नीयत इति वैचानरः । तमेव-स्पाक्ते यः घो उटसमझादी सर्वेष कोकेष दालोकाटिष वर्वेष भूतेषु चराचरेष धर्वेष्वातास मरीरेन्ट्रियमनी-वृतिष् तेष द्याताकस्पनाव्यपदेशः प्राखिनामसमित । वैश्वानरिवत् सर्वोत्मा सम्बद्धमिता। न यथानः पियक्-मालाभिमानः सस्तित्वर्षः ।

वैषय न॰ विषमस्य भावः छञ्। विषमत्वे वै ब खण्ये। वैषयिक विश्विषये निर्देत्तः उक्। विषयिनिर्देत्ते सुखारौ वैष्टुत न॰ विष्टुत्या निर्देत्तम् खण्। १ को मभक्षति केन पशी > विष्टुति साध्ये यागारौ विश् (श्विक्यो प संक्रियसा । विष्टुति साध्ये यागारौ विश (श्विक्यो प संक्रियसा । विष्टुति साध्ये यागारौ विश् क्यारि । स्कर्मे स्वाबो